

Boende anlade två bränder på X-vägen, onsdagen den xx-xx-xx klockan 17.34. Den aktuella bostadsbaracken innehåller tolv boenderum. Varje boenderum, samt korridoren, är försedda med rökdetektorer vilka larmar internt.

När räddningspersonalen anländer, klockan 17.42, har personal på anläggningen släckt de brinnande sängkläderna. Räddningsinsatsen består i utlämpning av de brunna sängkläderna samt rökventilering av rum och korridor. Utan tvekan har personalen på plats gjort en mycket bra insats, och därmed har de också räddat både liv och egendom. Räddningsledaren berömmar också personalen i sin insatsrapport. Det brinner alltså två gånger i detta rum. Vid båda tillfällen larmar rummets rökdetektor personalen, vilka befinner sig i expeditjonsbaracken.

Vid första tillfället brinner det med öppna lågor i sängens fotända, det brinner också i en tidning nedanför sängen. Den boende, som är rullstolsbunden, är på väg att lämna det brinnande rummet när personalen skyndar till. Personalen lyckas kväva elden, varför man inte bedömer att räddningstjänsten behöver tillkallas. Den boende hotar att upprepa brandanläggningen och personalen kontaktar polisen. Enligt personalen verkade deras anmälan inte tas på något större allvar.

Tjugo till trettio minuter senare varseblir man ännu en gång att larmet utlöses i den aktuella baracken. När personalen, som har med sig en handbrandsläckare, kommer till baracken konstaterar man att det är samma rum som brinner. Då dörren till rummet öppnas slår lågorna meterhög upp från sängen. Man har redan dragit ut brandslangen, som sitter vid en entrén till baracken, och med hjälp av vattnet från denna lyckas man att släcka sängkläderna. Brandröken är hela tiden besvärande då den väller ut och fyller korridoren. Den boende, som anlagt branden, befinner sig under hela denna insats på barackens utsida. Personalen är hela tiden oroliga för att brandröken skall sprida sig till de övriga elva rummen i baracken. Det kan också bli vissa problem om dessa måste utrymmas, alla är inte i bästa kondition och hörsammar kanske inte utymning.

Efter andra branden anländer en polispatrull till platsen, och den rullstolsbundne brandanläggaren förs från platsen. Enligt min uppfattning är personalens ingripande värd att speciellt uppmärksammas, utan deras snabba insats kunde branden fått mycket allvarliga konsekvenser. Vid tillfället bestod personalstyrkan av tre personer, vilket underlättade vid räddningsaktionen. De berättade att det inte alltid är tre personer på plats, och då har man att hålla tillsyn över en mängd boende, fördelade på femton bostadsbaracker. Det vill ju till att man inte är engagerade i andra incidenter när brandlarmet aktiveras! Räddningsledaren noterar också i sin rapport: Fara för brand- och rökspredning till annan brandcell (dvs till korridoren och övriga boenderum). Fara för människors liv och hälsa genom giftig brandrök.